

ס ר

לא ידע מה להגיד, וכריסטיאן, ששיחקה עם הצלב על השמלה הירוקה שלה, נתנה לו דחיפה עם היד. פתאום כמו בקולנוע, הוא קיבל אומץ, ואמר שנורא נעים לו לר אית בירושלים פנים יפות. ובכלל זה עוזר. כולם חשבו שזה הסוף של השיחה, ביחוד ניקול, שנתנו לה לחתום בספר האורחים, והיא משכה כל הזמן את הכתפיות של שמלת הפרחים שלבשה.

הגברת כהנוב כבר אמרה תודה רבה על קבלת הפנים היפה, ועל הדברים החשובים שראש העיר אמר. אבל איש-שלום שאל למה לא להצטלם ביחד ולשתות ספל קפה תורכי? ובאמת למה לא?

העיקר, כולם עמדו ליד הקיר וראשי-העיר השתעשע עם כריסטיאן הבלונדית, חיך אל טרנדל האוסטרית שמנסה לחקת אותה, ומשך אליו את פטרה שחורת-השיער והי סימפטיית מהולנד. רק ניקול הצרפתייה, שי מושכת את הגבות שלה למעלה, כמו אני לא יודעת, מה, הסתדרה לבד.

נורא הצטערתי שאף אחד לא היה יכול להקדיש תשומת-לב באיתה שעה למזכיר העיר. חבל שהוא נאלץ להקדיש את כל תשומת-לבו לפיתקה קטנה שכתב לשושנה, מד ארגון נשים ציוניות כלליות. אלו סנידור את ביקור מלכות-היופי בארץ. המזכיר הזה באמת מסכן. במקום להידחק לתוך כל הי פמליה המלכותית, נאלץ לשלוח רץ מיוחד, לבקש כריסטיאן כניסה לתצוגת המלכות במלון המלך דודי.

אחרי ששתו לחיים על כוסיות קפה, הת-

אל היק צועדת כריסטיאן, מלכת אירופה, הי לבושה בגדיים בעל משבצות לבנות, נושאת בידה שמשיה מאותו בד ממנו עשו בגדיהים.

ידושלים בתצוגה

בבו

חיל המצעד בחורה. ניקול אמרה כזה מין "מרסי" מצחיק וברחה הראשונה. כריסטיאן אמרה: "אאוף וידרויין" גרמני בפה רחב, חיכתה עוד שתי שניות עד סוף החיוך, ובסוף נחפה עליידי ז'אן רנו, מנהלן.

★ ★ ★

אני מתה לדעת מה הן חשבו על ראשי-העיר. אבל לא נתנו לי לשאול. ליד חדר ההלבשה של הבחורות במלון המלך דודי עמדו אנה, המומחית להלבשה מהירה של הבחורות, וז'אן רנו, שהוא סימפטי רק לפני הקהל, ומאחורי הקלעים מאיים על כל הצלמים לשבור להם את המצלמות. שני אלה פשוט חסמו את הדרך אל הבחורות פרוצות-השיער, שהיו כל כך עצבניות. נורא הצטערתי שטרנדל פינרה לפני הראי את השערות שלה כמו מטאטא שהתיישן. אבל היה כדאי לבוא. בכל-אופן לי, שי נמאס לי כבר לראות את אותן הפנים בת ציגות האופנה התלאביביות. הסנובה הירוד שלמית זה משהו בכלל אחר, ביחוד כשהן נכנסות לקווי-הקדשים של מלון המלך דודי, המכוסה בשטיחים כבדים, ושביניהם מבצצת ריצפת עץ משגעת.

400 הנשים 30' הגברים ישבו בשקט כמו ילדים טובים. וכעסו עלי בכל פעם שהזזתי במקרה את הכסא. אפילו כשהמנצח של התזמורת הסביר כי 2.5 הלירות גבנו בכניסה (פרט למחיר הכרטיס, העולה 10 לירות), אינן ששורות להכנסות המלון, אף אחת לא שאלה מי לקח את הכסף. מישהו

פטרה מונטיה בגדיים לבן שוטנים, ומעליוחצה מי הענילים שהיא עונדת הם מתוצרת כ

לקח, סימן שמישהו צריך, וזהו זה. אך כשהחלה התצוגה הבנתי שאפילו ירושלמיות, כשמדגדגים את ציפוריה שלהן, יכולות להתלהב בפעם הראש מזה 2000 שנה.

"היא כל כך מקסימה". גאנחה גברת א כשראתה את כריסטיאן לבושה חלופה גה, פספול חום, תוצרת ג'רקולי. " נהדרת! היא נפלאה! היא חייגנית! אי את עשתונותיה, ונשכבה כמעט לרוחב ב העץ הארוכה, עליה תופפו המלכות ברגל "היא נהדרת!" התלהט רבע-שעה אח קשיש כסוף-שיער, שקרחתו החלה צופ דוקא בצירי קודקודו. אני לא מסוגלת לר איך זקן כזה מסוגל עדיין להתלהב מב ים שחור, ההדוק לגופה של כריסטיאן בוהה, ששתי עצמות הכתף בולטות בצ מפתחה מגיוה החשוף.

"או, מונשרי-אהובתי", המשיך לגנוח א ניקול, שהופיעה עם בגדיים לבן.

"אני רוצה לגסס אתך!" ליחשש בגס אחרי כריסטיאן, שחורה והופיעה עם ש חרודה, בעלת מחשוף העולה משמאל לי הקרויה: זה החטא שלי

שכונם המשיכו עוד להתלהב מנ נוסקט, ונשים בגיל ארבעים-פלוס ביצו בחיבה על אינועם שניידרמן הצע השמנמן והחלבי, הגיע תור הפרחת. "אלה פרחת של חלף!" הכריז רון מיקרופון. "פרחת של פרוון מוסמן". הגיע תור הנשים להתלהט. בצדק, פמי מינק שחורות כאלו קשה לראות אט בתצוגות-האופנה הגדולות. אבל גם ה רים לא התקררו, למראה הנערות, שהחזו ביד קמוצה את הפתח לבגד היקר.

חיש מהר עברה השמועה, שבגללה מקתי מבושה: "איך להן שום דבר מר לפרותה", דאג מישהו להעיר בקול-רם. "או או או" הגיבה ממושקפת בת תהרגו אותי אם אני יודעת מה היא עושה "מעניין מאד", מילמל הזקן, שנרגע קות אחדות. "מעניין מאד, צריך לבדוק הענין, באמת חשוב".

התוצאות של חקירה מיוחדת: השמי נכונה בכל מאת האחוזים. על אחריו אחר כך ראינו עוד המון דברים, וה שלמיות עישנו בלי הרף. אפילו כריסטיאן התמודה, שיודעת לחייך בלי להרגיש ש מהיכת, כבר לא יכלה לסבול את הע באמת לא יפה.

בסיומ, כשקמו כבר ללכת, בירכו אלת השניה: "עוד אחת השנה בירושלים." בשת, אחרת הירושלמיות תמותנה משיע

הזכרו פעמים רבות בפגישה בין ארבע המלכות לבין ראשי-עירית ירושלים מרדכי איש-שלום, בזכות נציגותיהן היפהפיות. רוב הזמן לא האזי הברכה השיגרתיים שהחליפו איש-שלום ומארגנות המשלחת, עקבה אחר הצלמים.

רבו ההתעניינות בשיחה שקיים איש-שלום עם מלכת-היופי של היבשת, מיס היפהפיה, שהיתה לבושה בשמלה לבנה קיצרת שרוולים, וענדה על ידה טבעת מינונינת בשיחה האדיבה, שניהל אתה ראשי-העיר, היפנתה את מבטה לצדדים.

בתפקיד

הקטימה כריסטיאן את הנוכחות הנלהבות בשמי לה וורודה ארוכה, שזכתה לשם "זה החטא שלי". כריסטיאן הסתובבה בבטחון עצמי רב, גרמה להתרגשות הגברים.